

תאריך: 10.9.2026

ת"א 26-09-2026

בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד

יאיר גולן,

מרח'

טל':

ע"י ב"כ עו"ד ממשד ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות', עורכי דין

מרח' ברקוביץ' 4, מגדל המוזיאון (קומה 13), תל אביב 6423806

טל': 03-7770111 ; פקס': 03-7770101

כתובת דוא"ל: office@ebnlaw.co.il

התובע;

- נ ג ד -

שרה נתניהו,

ע"י ב"כ עו"ד אוריאל ניזרי

מרח' שאול המלך 39, תל אביב-יפו

טל': 052-5666617 ; פקס': 077-3179734

כתובת דוא"ל: law.chur@gmail.com

הנתבעת;

סוג התביעה ונושאה: ת"א – לשון הרע ונזיקין (ס' 172, 183 לרשימת סוגי תביעות).

הסעדים המבוקשים: צו עשה; תשלום פיצויים, הוצאות ושכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

שווי נושא התובענה: 2,550,000 ש"ח.

סכום האגרה: 63,750 ש"ח, בהתאם לפרט 8 לתוספת לתקנות בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.

אין הליכים נוספים.

כתב תביעה

התובע, מר יאיר גולן, מתכבד בזאת להגיש לבית המשפט הנכבד כתב תביעה נגד הנתבעת, גב' שרה נתניהו, מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 ("חוק איסור לשון הרע" או "החוק") ומכוח פקודת הנזיקין (נוסח חדש) ("פקודת הנזיקין").

לאור האמור בכתב תביעה זה, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעת בהוצאות התובע (לרבות הוצאות ושכר טרחת עורכי דינו).

בהתאם להוראת תקנה 170א לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 ("התקנות"), העתק ייפוי כוח מטעם התובע למשרד הח"מ מצ"ב כנספח 1 לכתב תביעה זה.

הזמנה לדין

(לפי טופס 2 שבתוספת הראשונה לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018)

הואיל ומר יאיר גולן הגיש כתב תביעה זה נגדך, את מוזמנת להגיש כתב הגנה בתוך שישים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת ליבך, אם לא תגישי כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה למר יאיר גולן הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

ירדן שוחט, עו"ד
מ.ר. 100971

אלמוג גיל-אור, עו"ד
מ.ר. 70575

ג'ורא ארדינסט, עו"ד
מ.ר. 11596

ארדינסט, בן נתן, טולידאנו ושות' עורכי דין
באי כוח התובע

א. תמצית הטענות

א.1. הצדדים

1. התובע, יאיר גולן, הוא אלוף במילואים, ששירת כ-38 שנים בתפקידים בכירים בצה"ל, ובהם סגן הרמטכ"ל, מפקד פיקוד הצפון ומפקד פיקוד העורף. התובע אף נפצע במהלך שירותו הצבאי בעת התקלות עם מחבלי חיזבאללה, וחרף פציעתו המשיך לפקד על הכוח עד לפינויו. לאחר שחרורו מצה"ל, המשיך התובע את עשייתו הציבורית בתחום הפוליטי כחבר כנסת וכסגן שרת הכלכלה והתעשייה. כיום עומד התובע בראש רשימת ה"דמוקרטים" המתמודדת בבחירות הקרובות לכנסת. **התובע הינו אדם עתיר זכויות, אשר הקדיש את חייו לפעילות ציבורית ולתרומה למדינה, שירת שנים רבות בצה"ל, נלחם במלחמות רבות, סיכן את חייו למען מדינת ישראל ופיקד על מבצעים מורכבים.**
2. הנתבעת היא רעיית ראש ממשלת ישראל, ומוכרת כאישיות ציבורית אשר דבריה זוכים לחשיפה נרחבת ולהדהוד משמעותי ברשתות החברתיות ובכלי התקשורת.

א.2. תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה

3. עניינה של התביעה בדברי כזב, האשמות מרושעות ודברי הסתה, שבחרה רעיית ראש הממשלה להפיץ ביחס לתובע, יריבו הפוליטי של בעלה, ביום 31.8.2026, במסגרת ריאיון טלוויזיוני בערוץ 14 ("הריאיון"), אשר הובילו לשורה ארוכה ביותר של פרסומים בכלי תקשורת וברשתות החברתיות.
4. במסגרת הריאיון, הנתבעת הטילה ספק בפעולות הגבורה וההצלה שביצע התובע ביום הטבח הנורא של השבעה באוקטובר, ואף ייחסה לו חשד למעשה בגידה ובכך התירה את דמו. מדברי הנתבעת עולה כי התובע ידע על מתקפת הטרור הרצחנית של חמאס עוד טרם החלה, לא פעל למנוע אותה ואף שיתף פעולה עימה. כך מבין את הדברים האדם הסביר הצופה בריאיון ושומע את הדברים מפי הנתבעת.
5. **מדובר בטענות זדוניות, המתיימרות להציג "עובדות", המהדהדות "תיאוריות קונספירציה" מסוכנות, מתארות את התובע כבוגד במדינתו, מטילות צל כבד על מעשי הגבורה שביצע התובע בשבעה באוקטובר ומתירות את דמו בעיני כל מי שמאמין לנתבעת.**
6. חומרת הדברים מתעצמת נוכח זהות הנתבעת, מעמדה הציבורי והחשיפה החריגה לה זוכים דבריה. הנתבעת ידעה היטב כי טענות מסוג זה, ביחס לאירוע כה רגיש כמו השבעה באוקטובר, תהיה תפוצה נרחבת בכלי התקשורת וברשתות החברתיות, וכי הן יזינו את שיח הקונספירציות האלים שכבר כוון נגד התובע בהקשרים אלו בדיוק ויסמנו אותו כאחד האחראים לטבח השבעה באוקטובר. בכך ביקשה הנתבעת להסיט את השיח מאחריותו של בעלה ראש הממשלה, מר נתניהו, לאסון השבעה באוקטובר.
7. הנתבעת ידעה כי הפצת טענות שקריות חמורות אלו ביחס לתובע עלולות להוביל לפגיעה ממשית בשמו הטוב, במעמדו הציבורי ובביטחונו האישי. למעשה, זו בדיוק הייתה כוונתה.
8. הדברים נאמרו על ידי הנתבעת בעיתוי רגיש במיוחד, שבועות ספורים לפני הבחירות, במסגרתן מתמודד התובע בראש רשימת ה"דמוקרטים" מול מפלגת "הליכוד", שבראשה עומד בעלה של הנתבעת. בנסיבות אלה, ברי כי הדברים נאמרו בכוונת מכוון על מנת לפגוע בתובע, להציגו כאדם שבגד בעמו ובמולדתו, להסית נגדו, לסכן את חייו, ואף לשבש את יכולתו לנהל את מסע הבחירות שלו, בשל האיומים על חייו.

9. דבריה של הנתבעת פורסמו בהיקף חסר תקדים בעשרות אלפי פרסומים בתקשורת וברשתות החברתיות.
10. על אף שהתובע פנה מיידית לנתבעת, והעמיד אותה על החומרה והסיכון הגלומים בדבריה השקריים, הנתבעת לא חזרה בה, לא פרסמה הבהרה או תיקון, ולא התנצלה.
11. מעשיה של הנתבעת מקימים לתובע עילות תביעה על פי חוק איסור לשון הרע ופקודת הנזיקין, הכל כמפורט בהרחבה להלן.

3.א. הסעדים המבוקשים במסגרת תביעה זו

12. לאור האמור לעיל ולהלן, בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת ליתן את הסעדים הבאים:
- 12.1. לחייב את הנתבעת לפצות את התובע בסך של 2,550,000 ש"ח;
- 12.2. צו המורה לנתבעת לפרסם תיקון והבהרה לדברים שפרסמה בנוסח שיסוכם מראש עם התובע.
13. לעניין גובה הפיצוי הנתבע בסעיף 12.1 לעיל, בסעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע נקבע כי ניתן לחייב את הנתבעת לשלם לנפגע פיצוי של 50,000 ש"ח, **ללא הוכחת נזק**, ובסעיף 7א(ג) לחוק נקבע כי כאשר לשון הרע פורסמה ב"כוונה לפגוע", ניתן לחייב את הנתבעת **בכפל הסכום**. כפי שיובהר להלן, לשון הרע פורסמה על ידי הנתבעת בכוונת זדון, כחלק מקמפיין הבחירות שמוביל בעלה, ראש הממשלה, בידיעה מוחלטת שהדברים הם שקריים ומתוך מטרה ברורה לפגוע בתובע, להתיר את דמו ולסכן את חייו. בשל האמור, יש לחייב את הנתבעת **בכפל פיצוי, ללא הוכחת נזק, בעבור כל פרסום**. בענייננו דבריה של הנתבעת פורסמו בהיקף חריג ונרחב של **אלפי פרסומים** בתקשורת וברשתות החברתיות (ראו מדגם מייצג של פרסומים בנספח 5 להלן).
14. האפשרות לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק אינה שוללת את זכות התובע להוכיח את נזקו. לתובע מוניטין רב אשר נוצר במהלך עשרות שנים של עשייה למען הציבור במסגרת שירותו הצבאי, במעשי הגבורה שביצע לאורך השנים, ובכלל זאת בשבעה באוקטובר כאשר נכנס לאזור שורץ מחבלים, על מנת לחלץ צעירים שנמלטו על נפשם ממסיבת הנובה והסתתרו מהמחבלים שחיפשו אחריהם. דברי הנתבעת מטילים ספק במעשי גבורה אלה ואף מייחסים לתובע מעשה בגידה. בשל האמור, הם מסבים נזק משמעותי למוניטין שצבר התובע. הנזק מתעצם בשל התהודה הרבה לה זכו דברי הנתבעת ובשל היקפי התפוצה חסרי התקדים של דבריה. כמו כן, הפגיעה בשמו הטוב של התובע נעשתה בעיתוי רגיש, בסמוך לבחירות הכלליות שייערכו בחודש הבא, ובהן התובע מתמודד בראש רשימת "הדמוקרטים".
15. בעקבות דברי הנתבעת, המסמנים את התובע כבוגד במולדתו, גברו משמעותית האיומים על חייו וביטחונו של התובע, לרבות איומים קונקרטיים על חייו, עליהם קיבל התראה מגורמי מודיעין. כמו כן, השיח האלים, המסית והעוין כנגד התובע ברשתות החברתיות התגבר פי כמה. בכך נגרם לו נזק ממוני ובלתי ממוני משמעותי, לרבות כאב וסבל, זעזוע, כעס ועוגמת נפש. כמו כן, בשל דברי הנתבעת המתירים את דמו ומייחסים לו מעשה בגידה, התובע נאלץ להרחיב ולהעמיק את שירותי האבטחה אותם הוא שוכר. עלויות האבטחה העודפות בהן נאלץ התובע לשאת עקב דברי ההסתה נגדו והצגתו כבוגד, מגולמות בפיצוי הנתבע, וככל הנראה אף יעלו עליו באופן משמעותי.

4.א. העובדות המקנות לבית המשפט הנכבד סמכות לדון בתביעה

16. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתביעה זו, בהתאם לסעיף 40(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

17. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתביעה זו מכוח תקנה 7(א) לתקנות, שכן היא עוסקת בראיון שנערך באולפני "ערוץ 14" שבעיר מודיעין, הוא "מקום המעשה או המחדל". לחלופין, בית המשפט מוסמך לדון בתביעה מכוח תקנה 7(ב) לתקנות, בשים לב לפרסום הריאיון ברשת האינטרנט, ובשל מגורי התובע בעיר ראש העין.

ב. פירוט הטענות

ב.1. רקע עובדתי

18. ב-7 באוקטובר 2023, פתח ארגון הטרור חמאס במתקפת טרור רצחנית נגד יישובי עוטף עזה, בסיסים צבאיים ובפסטיבל המוזיקה "נובה". היה זה היום הקשה ביותר בתולדות מדינת ישראל מאז הקמתה ובתולדות עם ישראל מאז השואה. הנגב המערבי נכבש על ידי ארגון הטרור חמאס, שרצח, אנס וחטף למעלה מ-1,100 אנשים, ובהם תינוקות, נשים, חיילות וחיילים. אוגדת עזה קרסה בתוך כמה שעות ומדינת ישראל כשלה במשימתה הבסיסית – הגנה על אזרחיה.

19. באותו הבוקר, עת ממדי האסון החלו להתבהר, התובע, האלוף (במיל') וסגן הרמטכ"ל לשעבר, יאיר גולן, יצא מביתו שבראש העין, ברכבו הפרטי, אל מפקדת פיקוד העורף. כשהיה בדרכו לשם, כתב למפקד פיקוד העורף: "אמור היכן ואתייצב – בעוטף, בדרום או במפקדת הפיקוד". לאחר שהגיע למפקדה, הוא התחיל, אסף ציוד לרבות רובה סער ונסע דרומה לכיוון עוטף עזה, במטרה להשתתף במאמצי הלחימה וההצלה.

20. לאחר זמן קצר, החל התובע לקבל הודעות ובהן מיקומים של צעירים שנמלטו מפסטיבל ה"נובה" והסתתרו בשדות בסביבה. חרף הסכנה הממשית לחייו, התובע נכנס לשטחי הפסטיבל וסביבתו בניסיון לאתר ולחלץ צעירים שנמלטו ממנו, ושב ויצא לשטח פעם אחר פעם בחיפוש אחר צעירים נוספים שהתחבאו בשטח. חלק מפעולות חילוץ אלו ביצע התובע לבדו, חלק עם מר עוז דוידיאן, אזרח נוסף שהגיע לשטח במטרה להציל צעירים, וחילוץ של אדם נוסף בוצע עם צוות מיחידת יהל"ם של חיל ההנדסה הקרבית, אותו פגש התובע בשטח. באומץ לב ותושייה יוצאי דופן, עלה בידי התובע לחלץ בשעות אלו שישה צעירים ולהציל את חייהם.

דוגמאות וכתבות עיתונאיות על פועלו של התובע ביום 7.10.2023 מצ"ב **כנספח 2**.

21. באורח פלא, מספר שבועות לאחר המתקפה, החלו להתפרסם ברשתות החברתיות תיאוריות קונספירציה משוללות יסוד נגד התובע, אשר מייחסות לו, בין היתר, ידיעה מוקדמת על מתקפת חמאס ואף מעורבות בה עד כדי מעשה בגידה. על פי חלק מתיאוריות קונספירציה אלו, התובע אשר חפץ בהפלת ממשלת נתניהו, סייע לכאורה לחמאס על מנת להוביל להפלת הממשלה. כמו כן, פרסומים שונים ניסו להטיל ספק בפעולות ההצלה שביצע התובע בשבעה באוקטובר, תוך הצגת מצגים עובדתיים שקריים ביחס למעשיו באותו היום. על רקע זה גם הגיש התובע מספר תביעות (למשל ת"א (שלום ת"א) 7647-05-25 **גולן נ' בהגן**; ת"א (שלום ת"א) 73039-12-25 **גולן נ' כהן**; ת"א (שלום ת"א) 10300-02-26 **גולן נ' אליה**; ת"א (שלום ת"א) 21395-03-25 **גולן נ' אסייג**).

דוגמאות לפרסומים אשר הדהדו תיאוריות קונספירציה ביחס לתובע מצ"ב **כנספח 3**.

22. תיאוריות קונספירציה אלה, אשר לא נולדו מתוך עצמן אלא ממוחם הזדוני של מי שניסו לנער עצמם מן האחריות לאסון הנורא, הן כוזבות ומופרכות. תכליתן היא להסית נגד התובע ובתוך כך לפגוע בכבודו ובשמו הטוב של התובע, אשר סיכן את חייו במסגרת שירותו הביטחוני לאורך השנים, והמשיך לעשות כן גם בשבעה באוקטובר 2023, כאשר נסע לעוטף עזה כדי לסייע ולהציל אזרחים.

2.ב. דברי ההכפשה שפרסמה הנתבעת

23. ביום 31.8.2026, שודר בערוץ 14 הריאיון עם הנתבעת, בו הופרחו לחלל האולפן שלל תיאוריות קונספירציה מופרכות, ובהן גם כאלו שתכליתן לפגוע בתובע, להסית נגדו, להציגו כבוגד, להטיל ספק במעשי הגבורה שביצע בשבעה באוקטובר ולהתיר את דמו.

24. בשלב מסוים, לאחר שהמראיינת הציגה לנתבעת סרטון שצולם עוד ביום 1.3.2023 בו נראה התובע כשהוא משתתף באחת ההפגנות נגד מהלכי ההפיכה המשפטית, מחוץ למספרה בה שהתה באותה העת הנתבעת, בחרה הנתבעת להדהד את תאוריית הקונספירציה ביחס למעשי התובע בשבעה באוקטובר, בנוסח הבא:

"כשאתה איש צבא בדרגה כזאת גבוהה, טוען שאתה לוחם בשישה, בשבעה באוקטובר, אתה כבר השכם בבוקר היית שם, כבר מלובש ומוכן. בשעה מאד מאד מוקדמת, שאחרים לא ידעו, כגון ראש הממשלה. בכלל מי הוא ראש הממשלה שצריך לדעת שיש, שפורצת מלחמה? למה ליידע אותי? ולא משנה, זה משהו אחר... אבל, איך אתה עומד ולא מתבייש לעמוד מול אישה בתוך מספרה קטנה... זה כל כך קטן ונמוך והאיש הזה לא קולט שאם הוא רוצה להיות מנהיג הוא לא יכול להיות חזק על אישה במספרה".

25. בעת שהנתבעת אמרה את המילים "בשעה מאד מאד מוקדמת" היא הרימה את גבותיה וגם טון קולה השתנה, על מנת להדגיש את הנקודה.

26. מהדברים האמורים עולות שתי טענות ביחס לתובע:

26.1. הראשונה, כי התובע "טוען" שלחם בשבעה באוקטובר, אך יש להטיל ספק באמיתות הטענה.

26.2. השנייה, כי התובע התייצב בשטח בשבעה באוקטובר בשעה מאד מוקדמת, עוד קודם למועד בו נודע לראש הממשלה על המתקפה (כאשר ידוע לכל כי מועד זה הוא 29:6 בבוקר). ובמילים אחרות, כי לתובע היה מידע מוקדם על מתקפת השבעה באוקטובר, עוד לפני שהחלה. מטענה זו למד הצופה הסביר כי התובע לא פעל להעביר את המידע המוקדם שהיה לכאורה בידיו כדי למנוע את המתקפה, וחמור מכך, כי הדעת נותנת שהתובע היה שותף למעשה בגידה במדינה, וכך הגיע המידע המקדים לידי.

27. מדובר באמירות כזב זדוניות המתירות את דמו של התובע ומזמינות את הציבור הצופה בדברים לנהוג בתובע כפי שראוי לנהוג בבוגדים, וכבר היו דברים מעולם.

28. בהמשך הריאיון, ובאופן שמרמז גם על הדברים שנאמרו על ידי הנתבעת ביחס לתובע מוקדם יותר, במענה לשאלת המראיינת בנוגע ל"תיאוריית הבגידה", בחרה הנתבעת **שלא לשלול בצורה ברורה וחד משמעית האשמות כוזבות ומופרכות אלה**, כפי שמצופה בנסיבות העניין. תחת זאת, היא האשימה את הרמטכ"ל ואת ראש השב"כ בסיכול חקירת אירועי השבעה באוקטובר, כדלהלן:

"לא רוצה לדבר. אני לא שותפה לשום תיאוריות ואני לא יודעת, כשתהיה פעם ועדה אמיתית לחקירה... אבל אני גם אומרת, אגב, באותם ימים שמתעקשים על ועדה שהיא בעצם פוליטית, ועדה שמשרתת ציבור מאד מסוים, שהם קוראים לה "ממלכתית", אבל ממלכתית היא לא... באותו שבוע נסגרה חקירת מבקר המדינה. אז כאילו, מצד אחד אומרים צריך חקירה, מצד שני יש חקירה, די

הוגנת. מבקר המדינה הוא לא היה בשום צד. לא היה אוהד שלנו, לא היה אוהד של שום צד... אני גם ראיתי מי לא שיתף איתו פעולה, והוא גם אמר: הרמטכ"ל, וראש שב"כ... ראש הממשלה, בשנייה שהוא שמע, הזמין אותו ישר... למה עצרו אותה? איזה סיבה? מצד אחד אומרים שצריך, זאת הייתה החקירה היחידה שהתנהלה. אבל לא, הם רוצים חקירה שבעצם התוצאות ידועות מראש".

קישור לצפייה בריאיון, בצירוף תמלול החלק הרלוונטי מהריאיון שנערך באמצעות כלי תמלול אוטומטי (לצורכי נוחות בלבד) וכן קובץ דיגיטלי של הריאיון מצ"ב **כנספח 4**.

29. כעולה מהדברים לעיל, במענה לשאלת המראיינת בנוגע ל"תיאוריית הבגידה", בחרה הנתבעת שלא לשלול בצורה ברורה וחד משמעית האשמות כוזבות ומופרכות אלה, אלא השיבה עליהם באופן מסתייג – "אני לא יודעת, כשתהיה פעם ועדה אמיתית לחקירה...". התשובה האמורה רומזת לצופים, כי ועדת חקירה ("אמיתית" כלשונה של הנתבעת ולא ממלכתית כקבוע בחוק, המתמנה על ידי נשיא בית המשפט העליון) עשויה לגלות שאכן הייתה בגידה באותו יום נורא.

30. דבריה של הנתבעת פורסמו בהיקף חסר תקדים בעשרות אלפי פרסומים בתקשורת וברשתות החברתיות.

מדגם מייצג מתוך אלפי הפרסומים של דברי הנתבעת מצ"ב **כנספח 5**.

ב.3. מכתב ההתראה שנשלח לנתבעת והימנעותה המכוונת מתיקון

31. ביום 1.9.2026 פנה התובע אל הנתבעת במכתב התראה. במכתב הובהר כי דבריה מהווים לשון הרע, שכן הם מייחסים לתובע ידיעה מוקדמת על מתקפת החמאס ומטילים ספק בפעולות הלחימה והחילוץ שביצע בשבעה באוקטובר. לפיכך, הנתבעת נדרשה לפרסם תיקון והתנצלות ולתאם פיצוי כספי שיועבר כתרומה לניצולי פסטיבל "הנובה".

העתק מכתב ההתראה מטעם התובע מיום 1.9.2026 מצ"ב **כנספח 6**.

32. הנתבעת בחרה שלא לתקן את דבריה (או את "הרושם" שדבריה יצרו אצל כל שומעיהם), לא התנצלה ולא חזרה בה מהדברים. תחת זאת, במכתב תשובה ששלחה בו ביום, היא טענה כי דבריה סולפו על ידי התובע, וכי היא אמרה במפורש שהיא "לא שותפה לשום תיאוריות". עוד נטען, בניגוד לכל פרשנות סבירה שניתן לתת לדבריה, כי אמירותיה כלל לא הופנו כלפי התובע, אלא היו אמירות ציניות על אלה שלא דיווחו לראש הממשלה בזמן על מתקפת החמאס. במכתבה הנתבעת ביקשה לייחס דווקא לתובע ולגורמים מטעמו פרסום לשון הרע, בשל כך שהצביעו על המשמעות הברורה והאובייקטיבית של דבריה.

העתק מכתב התשובה מטעם הנתבעת מיום 1.9.2026 מצ"ב **כנספח 7**.

33. העובדה שבמענה מטעמה, הנתבעת לא עמדה עוד מאחורי דברי הבלע שהטיחה בתובע, אך בה בעת בחרה שלא לתקן את הדברים ולא להתנצל על האופן שבו הובנו, מלמדת על חוסר תום ליבה של הנתבעת. האמור מחייב את קבלת התביעה במלואה, שכן בנסיבות אלו לא יכולה לעמוד לנתבעת הגנת אמת הפרסום (שהרי היא אינה עומדת עוד מאחורי דבריה) או הגנות תום הלב.

ב.4. הנתבעת הוציאה את דיבתו של התובע באופן המחייב את קבלת התביעה

ב.4.א. רקע נורמטיבי

34. בסעיף 7 לחוק איסור לשון הרע נקבע כי "פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית..."

35. בסעיף 2 לחוק נקבע כי "פרסום" יכול להיות "בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר". אין כל ספק כי דברים שנאמרו בריאיון טלוויזיוני ושודרו לציבור, ובהמשך הופצו בכלל כלי התקשורת וברשתות חברתיות, מהווים "פרסום" לפי החוק (ואף מספר רב של פרסומים).

36. סעיף 1 לחוק קובע לעניין הגדרת "לשון הרע":

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצד;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו".

37. בהקשר זה, נקבע כי יש לבחון את הפרסום על פי האופן בו הוא עשוי להתקבל ולהתפרש על פי האדם הסביר, ולא כפי שמבקשת הנתבעת לעשות בעניינו, על פי הסבר מלאכותי וסובייקטיבי שנמסר בדיעבד. כך, בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי "יש לפרש את הביטוי, בהקשר אובייקטיבי, ולשאוב ממנו את המשמעות העולה ממנו, על פי אמות מידה מקובלות על האדם הסביר. פרשנות זו יש להשעין הן על מובנם הפשוט של דברי הפרסום המפורשים, והן על האמור 'בין שורותיו', כפי שמכלול זה עשוי להתקבל ולהתפרש בעיני האדם הסביר" (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי, פסקה 17 (4.8.2008); רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' זוהר, פסקה 15 (30.5.2023)).

38. בפסיקה נקבע עוד כי יש לבחון כיצד אדם מן השורה היה מבין את הפרסומים, ואלה אינם נבחנים רק על סמך המילים המדויקות שבהן השתמש המפרסם, אלא גם אל מול הנסיבות החיצוניות האופפות את הפרסום (רע"א 207/24 יעקוביאן נ' תמר, פסקה 8 (נבו 8.10.2024); ת"א 16281-11-23 ברסלר נ' מיכאל).

39. בהתאם לאמות המידה שתוארו לעיל, מובן כי יש לדחות מכל וכל את הפרשנות המופרכת שהציעה הנתבעת לדבריה.

ב.4. יישום מבחן "האדם הסביר" מלמד כי דברי הנתבעת מייחסים לתובע ידיעה מוקדמת על מתקפת חמאס ואי מניעתה

40. ראשית, הנתבעת בחרה להשתמש במילים "אתה כבר השכם בבוקר היית שם, כבר מלובש ומוכן. בשעה מאד מאד מוקדמת, שאחרים לא ידעו, כגון ראש הממשלה". דברים אלה שנאמרו בכוונת מכון במשלב שפתי נמוך ("מלובש"), מובנים לכל אדם סביר כטענה שהתובע ידע מראש על מתקפת חמאס, וכי הגיע לשטח מתוך אותה ידיעה מוקדמת. ההשוואה לכך שראש הממשלה לא ידע במועד בו התובע כבר ידע, מלמדת על כך שהתובע בהכרח ידע על המתקפה לפני השעה 29:06 בבוקר.

41. דברים אלו מובילים את הצופה המאמין לדברים למסקנה שהתובע לא פעל למנוע את המתקפה, למרות שידע עליה מבעוד מועד. חמור מכך, הדברים מרמזים ברמז עבה כפיל, כי יש קשר בין התובע

לבין "תיאוריית הבגידה" הבזויה והמופרכת שנפוצה לגביו, כאילו שיתף פעולה עם חמאס במטרה להפיל את ממשלת נתניהו. טענת הבגידה קיבלה משנה תוקף בריאיון של הנתבעת, נוכח הימנעותה המכוונת בהמשך הריאיון משלילתה של "תיאוריית הבגידה". **העובדה שתיאוריית הבגידה ביחס לתובע מוכרת ואף נפוצה היא נסיבה בעלת משקל משמעותי בענייננו, שכן היא מביאה לכך שלא ניתן לפרש את דבריה של הנתבעת בשום אופן אחר.**

42. אין צורך להרחיב בדבר חומרתן של האשמות אלה, שיש בהן כדי להפוך את התובע מטרה לשנאה, לפגוע בשמו הטוב, באמון הציבור בו, בפועלו הציבורי ובפעילותו הפוליטית. בדברים אלו גלומה חומרה מיוחדת משעה שיש בהם אף כדי להסית כנגד התובע ולהציגו כבוגד במולדתו, וכאדם שראוי לפגוע בו.

43. לפני ימים אחדים פסק בית משפט השלום בכפר סבא (כבוד השופט ר' פלג), פיצוי של 140,000 ש"ח לזכות האלוף במילואים ישראל זיו, במסגרת תביעת לשון הרע שהגיש נגד עו"ד עידו שיפוני. התביעה עסקה בדברים שפרסם עו"ד שיפוני כחלק מאותה תיאוריית קונספירציה שהדהדה הנתבעת, ואשר להם דמיון רב לענייננו, כדלקמן: "באמת ישראל זיו, איך זה ששלושה אנשים שנשבעו לעשות הכל כדי להפיל את הממשלה, אתה, תיבון **ויאיר גולן**, ביחד עם המרגל ששמו נקשר בו, **ידעתם להגיע למקום ככה על הבוקר, ערוכים ומצוחצחים להסתער על הצלמים? מה ידעתם שהחיילים שנשחטו במיטות לא ידעו?**".

44. בפסק הדין, שניתן ביום 3.9.2026, נקבעו הדברים המובנים מאליהם הבאים: "**ההנחה העומדת בבסיס הפרסום של הנתבע היא ברורה: ישראל זיו וחבריו ידעו מראש על הטבח המתוכנן ולא עדכנו את צה"ל. המשמעות ברורות גם כן: 1. התובע בגד בעמו ובמדינתו. 2. התובע לא התייצב באזור הלחימה כדי להילחם, אלא כדי להצטלם לתקשורת ולהאדיר את שמו**" (ת"א (שלום כ"ס) 74615-01-25 זיו נ' שיפוני, פסקה 21 (3.9.2026)). ("עניין זיו"). זוהי, כך הדגיש בית המשפט, "המשמעות הברורה של הדברים" בעיני האדם הסביר (שם, בפסקה 21).

קביעת בית המשפט באותו עניין מחזקת את המסקנה לגבי יישום מבחן "האדם הסביר" על דברי הנתבעת בענייננו.

פסק הדין בת"א 74615-01-25 מצ"ב **כנספח 8**.

ב.4.ג. **יישום מבחן "האדם הסביר" מלמד כי דברי הנתבעת גם מטילים ספק בפעולות ההצלה שביצע התובע**

45. שנית, הנתבעת בחרה להשתמש במילים "**טוען שאתה לוחם בשישה, בשבעה באוקטובר**". מעבר לתמיכה שמעורר זיכרונה המעורפל של הנתבעת באשר לתאריך בו אירע האסון הנורא, מדובר בניסוח המטיל ספק בעצם העובדה הידועה לכל שהתובע השתתף במאמצי החילוץ בשבעה באוקטובר ואף הציל את חייהם של שישה צעירים.

46. הנתבעת בחרה במכוון שלא להתייחס לעובדות, הידועות לכל, ביחס להשתתפותו של התובע במאמצי החילוץ וההצלה בשבעה באוקטובר כעובדות (למשל, "אתה שלחמת בשבעה באוקטובר/ אתה שהשתתפת במאמצי הלחימה בשבעה באוקטובר"), אלא נטעה בהם ספק מפורש, על ידי הצגת העובדות כטענה של התובע ("טוען שאתה לוחם"), כאילו מדובר בטענה שלא הוכחה. בכך בחרה הנתבעת במכוון לקעקע את פועלו של התובע בשבעה באוקטובר, ולנסות ולטשטש את העובדות.

ב.4.ד. דברי הנתבעת הובנו על ידי הציבור כמייחסים לתובע ידיעה מוקדמת על מתקפת חמאס וכהטלת

ספק בפעולות ההצלה שביצע

47. דברי הנתבעת אף הובנו בפועל בדרך המתוארת לעיל. הם הוצגו, צוטטו וסוקרו כדברים הכוללים רמז עבה ל"תיאוריית הבגידה" וכהטלת ספק בפעולותיו של התובע בשבעה באוקטובר, על ידי כלי התקשורת ועל ידי דמויות המייצגות קשת דעות מימין, משמאל ומהמרכז.

ריכוז פרסומים על דברי הנתבעת בתקשורת מצ"ב **בנספח 9**.

48. כך למשל, כתב "חדשות 12", עמית סגל, פירש את דברי הנתבעת בדרך הבאה (דבריו זמינים בקישור https://x.com/amit_segal/status/2094826493364895866):

"אלה העובדות: **שרה נתניהו בוודאי רמזה לקונספירציה**. היא אמרה שני דברים: אחד – "טוען שהוא היה בשבעה באוקטובר", זאת אומרת לא בטוח שהוא היה. שתיים – הוא כבר "מלובש ומוכן", ככה היא, אני מצטט מהמילים שלה, "מלובש ומוכן בשעה מאד מוקדמת", זאת אומרת משהו נתן לו איזה טיפ, אולי בארבע בבוקר מתקשר אליו יחיא מהחמאס..."

49. לאמיתו של דבר, בסרטון רשמי שפרסמה לשכת ראש הממשלה מיד לאחר שנשלח מכתב התשובה מטעם הנתבעת, ביום 1.9.2026, נאמרו הדברים הבאים: "**ראש הממשלה, סוף יום, אנחנו בדיוק ראינו את המהדורות. אני רוצה לעדכן אותך: מאשימים אותך ואת רעייתך שאתם מזימים איזה בגידה בשביעי באוקטובר**". מיד לאחר מכן, משיב ראש הממשלה כי הוא אינו סבור שהייתה "בגידה", כי אם כשל עמוק (הפרסום זמין בקישור https://www.ynet.co.il/news/elections2026/article/bkpjjh4dgg#google_vignette).

50. העיקר לענייננו הוא, שגם בסביבת הנתבעת הכירו בבירור באופן שבו פורשו דבריה על ידי הציבור בישראל, כך שלמעשה אין חולק באשר לאופן בו פורשו דבריה של הנתבעת על ידי האדם הסביר.

ב.4.ה. יש לדחות את הפרשנות המופרכת שמייחסת הנתבעת לדבריה

51. טענת הנתבעת במכתב התשובה (נספח 7 לעיל) כי דבריה היו "אמירות ציניות באופן ישיר על אותם אלה שלא דיווחו לראש הממשלה בזמן" אינה מתיישבת עם לשון הדברים, הקשרם או עם הדרך הטבעית בה ניתן להביןם, וכאמור, גם לא עם האופן שבו הובנו בפועל על ידי כל.

52. כאמור, הנתבעת התייחסה במישרין לתובע, ובפרט טענה כי היה נוכח בשטח הלחימה בשעת בוקר מוקדמת, כשהוא "**מלובש ומוכן**", עוד בשעה שאפילו ראש הממשלה לא ידע על הלחימה. עוד הגדילה הנתבעת לעשות, ובחרה לפקפק בכך שהתובע "טען" (טענה שעליה לא יכולה להיות מחלוקת) כי השתתף בפעולות חילוץ ביום נורא זה, תוך ניסיון מעוות לייצר מציאות אלטרנטיבית.

53. יתר על כן, בדבריה בזמן אמת הנתבעת עצמה הפרידה בין דבריה ביחס לתובע לבין אותן "אמירות ציניות באופן ישיר על אותם אלה שלא דיווחו לראש הממשלה בזמן", עת שציננה כי "בכלל מי הוא ראש הממשלה שצריך לדעת שיש, שפורצת מלחמה? למה ליידע אותו? לא משנה, **זה משהו אחר**". כלומר, גם לשיטתה, דברי הבלע שהטיחה בתובע אינם קשורים לתרעומת שהיא חשה מכך שעל פי טענתה, גורמים בצה"ל לא יידעו את ראש הממשלה בזמן על מתקפת החמאס. משכך, מובן כי יש לדחות את הגרסה המופרכת שהציגה במכתב התשובה.

54. הנתבעת אינה יכולה להסתתר מאחורי הכחשה כללית של היותה "שותפה לתיאוריות", לאחר שבחרה להפיץ רמיזה המתיישרת במדויק עם אותן "תיאוריות" (שלא לומר עלילות דם) ולשלב אותה עם הטלת ספק במעשי גבורתו של התובע.

ב.4.1. דברי הנתבעת אינם חוסים תחת ההגנות שבחוק איסור לשון הרע

ב.4.1.1. דברי הנתבעת כוזבים ומופרכים מיסודם ומשכך אינם חוסים תחת הגנת "אמת הפרסום"

55. דברי הנתבעת באשר לתובע הם דברי בלע מכפישים וכוזבים אשר מהדהדים תיאוריות קונספירציה ועולים כדי לשון הרע במובנה החמור ביותר ואף כדי הסתה שעלולה להיגמר באסון. הדברים משוללי כל בסיס עובדתי, וסותרים עדויות וראיות הקיימות למכביר מיום 7.10.2023.

56. בניגוד לכוזבים שהועלו על ידי הנתבעת במסגרת הריאיון, גם אין כל יסוד עובדתי לטענה כי התובע הגיע "השכם בבוקר" לשטח, בטרם נודע לראש הממשלה על הלחימה (התובע הגיע לאזור הנובה בשעות הצהריים), טענה אשר כל מטרתה היא להדהד את אותן עלילות דם.

57. דומה, כי אף הנתבעת עצמה מבינה עתה כי אין ביכולתה לעמוד מאחורי קונספירציות בזויות אלה, ותחת זאת, במכתב התשובה מטעמה ניסתה לייחס לדבריה פרשנות "מקורית" ובלתי מתקבלת על הדעת. בדומה לכך, גם לשכת ראש הממשלה נחפזה לפרסם, כאמור, סרטון רשמי בו ראש הממשלה הסתייג מ"תיאוריית הבגידה" וניסה לעמוד מאחורי אותה פרשנות מעוותת שלפיה "גם אשתי לא אמרה שהייתה בגידה".

58. לאור האמור ברי כי הנתבעת אינה עומדת עוד מאחורי המשמעות הטבעית והברורה של דבריה, היינו **היא מודה שדבריה אינם אמת**. ואולם, בו בזמן הנתבעת מסרבת להתנצל ולתקן את דבריה.

ב.4.1.2. לנתבעת לא עומדות גם יתר ההגנות החוק

59. דברי הנתבעת גם אינם חוסים תחת הגנת תום הלב, שעה שמדובר **בטענות עובדתיות** חמורות, חסרות בסיס, אשר הופצו בפומבי, תוך שימוש במעמדה הציבורי של הנתבעת ובחשיפה הרבה לה זוכים דבריה.

60. כאמור לעיל, אף עתה, כאשר לכאורה הנתבעת אינה עומדת עוד מאחורי דבריה, היא מסרבת לתקן את הנזק שעשתה, להתנצל על דבריה או לומר בפה מלא את הידוע לכל – כי לא היה מעשה בגידה בשבעה באוקטובר, לבטח שלא במעורבות התובע, וכי התובע פעל אותו היום בגבורה לחילוץ ולהצלה של אזרחים.

61. מובן כי בנסיבות אלו גם יתר ההגנות הקבועות בחוק איסור לשון הרע אינן עומדות לנתבעת, וכי יש לחייבה בגין הדברים המכפישים שפרסמה, ואשר היא האחראית לתפוצתם.

ב.4.2. דברי הנתבעת נאמרו בכוונה לפגוע

62. דברי הנתבעת נאמרו מתוך ידיעה מוחלטת כי הם שקריים ומתוך מטרה וכוונה ברורה לפגוע בתובע ובשמו הטוב, על ידי הפצת עלילת דם שקרית לגביו.

63. הנתבעת מסרה את הדברים במסגרת ריאיון שהוקלט מראש ולא שודר בשידור חי. על פי פרסומים, לנתבעת נלווה יועץ ראש הממשלה ומפלגת "הליכוד", מר טופז לוק, על אף שלכאורה הריאיון הוגדר כ"ריאיון אישי", וחומרי הגלם שהופקו במסגרת הריאיון נמסרו לנתבעת או למי מטעמה קודם לשידור. טופז לוק עצמו אישר כי אכן צפה בריאיון לפני שידורו. לפיכך, היה בידי הנתבעת או מי

מטעמה למנוע את פרסום הקטע המכפיש. **העובדה שהם בחרו שלא לעשות כן אומרת דרשני ביחס לכוונתם לפגוע בתובע.**

העתק פרסומים המאשרים כי אנשי הנתבעת צפו בריאיון לפני שידורו מצ"ב **כנספח 10.**

64. יתר על כן, על פי פרסום בכלי התקשורת, גורמים בקמפיין מפלגת "הליכוד", בראשה עומד בעלה של הנתבעת, הנחו להפיץ תיאוריות קונספירציה, לרבות את אותה עלילה, שמטרתה הסטת הדיון בדבר האחריות לאסון השבעה באוקטובר למחוזות הנוחים לבעלה של הנתבעת. גם בפרסום זה יש כדי להצביע על כוונתה הפסולה של הנתבעת לפגוע בשמו הטוב של התובע ולבזותו.

העתק פרסום שלפיו דבריה של הנתבעת הם חלק מקמפיין מפלגת "הליכוד" באתר "N12" מצ"ב

כנספח 11.

65. גם ההקשר שבו נאמרו הדברים, בתגובה לסרטון שבו נראה התובע מפגין נגד מהלכי הפגיעה בדמוקרטיה שקידמה וממשיכה לקדם הממשלה בראשות בעלה של הנתבעת, מלמד על כך שכל מטרתם הייתה לפגוע במכוון בשמו הטוב, כאשר כל דבר כוזב ועלילה כשרים בעיניה של הנתבעת. הבעת הפנים של הנתבעת בעת שאמרה דברים אלה והטון המזלזל בו נאמרו, מלמדים בבירור כי מטרתם הייתה לבזות את התובע ולעלות בו. אם נותר ספק כלשהו, הרי שהזלזול אותו הפגינה הנתבעת כלפי התובע בסוף דבריה ("זה כל כך קטן ונמוך") והפקפוק בכושר מנהיגותו, מצביעים למעלה מכל ספק על ההקשר השלילי שבו נאמרו הדברים.

66. אף העיתוי שבו נאמרו הדברים, על רקע הבחירות הצפויות בחודש הבא, שבהן יתמודד התובע מול מפלגת "הליכוד" כיריב פוליטי, מלמד על כך שהם נועדו לפגוע בשמו הטוב, תוך השחרת דמותו בקרב ציבור הבוחרים, ואף להסית נגדו באופן שיקשה עליו לנהל את מסע הבחירות שלו בשל החשש לחייו. כפי שנקבע לאחרונה בעניין זיו, אף ההקשר הפוליטי של הדברים יכול להצביע על כך שהם "נועדו" לפגוע בתובע, להוקיע אותו ולהציג אותו כבוגד" (שם, בפסקה 26).

67. דברי הנתבעת פורסמו בתפוצה רחבה, במסגרת שידור טלוויזיוני אשר הופץ ברשתות החברתיות ובכלי התקשורת. מעמדה הציבורי של הנתבעת, זהות הבמה שעליה נאמרו הדברים, נסיבות הריאיון והעיתוי שבו פורסם, מלמדים גם הם על כוונתה לפגוע.

68. גם לאחר שהובהרה לנתבעת משמעותם הפוגענית והכוזבת של דבריה, היא בחרה שלא להתנצל או לחזור בה בגלוי מדבריה. תחת זאת, היא בחרה להעלות את הטענה המופרכת שלפיה עצם ייחוס המשמעות הטבעית והאובייקטיבית לדבריה היא שמהווה פרסום לשון הרע כלפיה. התנהלות זו מחזקת אף היא את המסקנה כי דבריה נאמרו מתוך כוונה לפגוע.

69. כאמור לעיל, מדובר בחלק מדפוס פסול של הפצת רמיזות קונספירטיביות, הסתייגות פורמלית או מוגבלת מהן לאחר מעשה, תוך הותרת הכוזב בשיח הציבורי. הנתבעת אינה יכולה ליהנות מפירותיה של רמיזה מכפישתית זו, ובה בעת להתנער מאחריות לה.

70. על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעת בכפל הפיצוי הקבוע בסעיף 7א(ג) לחוק, וזאת ללא הוכחת נזק, בגין כל אחד מהפרסומים הרבים, עד לסכום התביעה.

5.ב. דבריה של הנתבעת מקימים לתובע עילות תביעה נוספות

71. מעבר לעוולה לפי חוק איסור לשון הרע, מעשיה ומחדליה של הנתבעת מקימים לתובע גם עילות לפי פקודת הנזיקין, ובכלל זה עוולת הפרת חובה חקוקה ועוולת הרשלנות והפרת חובת הזהירות.

72. סעיף 63 לפקודת הנזיקין קובע כי הפרת חובה המוטלת על אדם לפי חיקוק עשויה להקים עוולה אזרחית. עוולת הפרת חובה חקוקה מורכבת מחמישה יסודות: (1) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; (2) החיקוק נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר; (3) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; (4) ההפרה גרמה לניזוק נזק; (5) הנזק אשר נגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון המחוקק.
73. על הנתבעת מוטלת החובה לציית להוראות חוק העונשין, התשל"ז-1977 ("חוק העונשין"). הוראת סעיף 2144 לחוק העונשין, אוסרת פרסום של קריאה למעשה אלימות, או דברי שבח, אהדה, עידוד למעשה אלימות, תמיכה או הזדהות עם מעשה כאמור, **כאשר על פי תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, קיימת אפשרות ממשית שהוא יביא לעשיית מעשה אלימות.**
74. בענייננו פרסמה הנתבעת דברים אשר על פי תוכנם, הקשרם והנסיבות שבהן נאמרו, עלולים לעודד מעשי אלימות כלפי התובע או להכשירם בעיני מי שנותן אמון בדברי הנתבעת. זאת שכן, הנתבעת טענה לידיעה מוקדמת של התובע על מתקפת השבעה באוקטובר, ובמשתמע לאי מניעתה של המתקפה האכזרית ואף למעורבות בהוצאתה לפועל, תוך בגידה במדינה. דברי הנתבעת אכן הביאו בפועל לסיכון חייו של התובע, לאור הגברת האיומים כלפיו. דבריה אלו של הנתבעת מפריס את החובה החקוקה הקבועה בסעיף 2144 לחוק העונשין.
75. החובה האמורה, נועדה למנוע סיכון לפגיעה באדם עקב פרסומים מסיתים או מעודדי אלימות נגדו. התובע נמנה עם קבוצת האנשים שלטובתם ולהגנתם נועדה חובה זו. הנזקים שנגרמו לתובע, ובפרט הגברת האיומים על חייו ועל ביטחונו, לרבות איומים קונקרטיים אשר בגינם אף קיבל התראה מגורמי מודיעין, הפגיעה בתחושת הביטחון שלו, עוגמת הנפש והצורך להגביר באופן משמעותי ובעלות ניכרת את שירותי האבטחה סביבו לאור האיומים, הם מסוג הנזקים שאותם הוראת סעיף זה נועדה למנוע.
76. גם לאחר שהובהרה לנתבעת משמעותם של דבריה במכתב ההתראה, היא נמנעה במכוון מפרסום הבהרה, תיקון או הסתייגות לדברים. בכך הותירה הנתבעת את הסיכון שנוצר לתובע עקב דבריה בעינו, אף שהיה בידה לצמצמו באופן מידי ופשוט.
77. בנסיבות אלה קמה לתובע עילת תביעה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין.
78. בנוסף, דבריה של הנתבעת מקימים לתובע עילת תביעה ברשלנות והפרת חובת זהירות לפי סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין.
79. הנתבעת התרשלה כלפי התובע כאשר פרסמה דברי כזב בראיון בעל תפוצה רחבה המייחסים לתובע ידיעה מוקדמת על מתקפת השבעה באוקטובר, אי מניעתה ואף מעורבות בה העולה כדי בגידה, וכן מטיילים ספק בפעולות החילוץ וההצלה שביצע. בכך עשתה הנתבעת מעשים שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות.
80. הנתבעת ידעה היטב (או לכל הפחות היה עליה לדעת), כי פרסום דברים כוזבים ומכפישים אלו ביחס לתובע על ידה, עלול לפגוע באופן חמור בשמו הטוב, במעמדו הציבורי ובביטחונו האישי ולגרום לו לנזקים ממוניים ובלתי ממוניים. נזקים כאמור אכן נגרמו לתובע כתוצאה מדבריה של הנתבעת.
81. הנתבעת חבה כלפי התובע בחובת זהירות. חובת זהירות זו נובעת, בין היתר, ממעמדה הציבורי ומהתפוצה הרחבה לה זוכים דבריה של הנתבעת, וכן מחומרת הטענות שהפנתה כלפי התובע, ביחס

לסוגיה ציבורית רגישה במיוחד ועל רקע תיאוריות קונספירציה אשר ידוע לה היטב כי הופצו לגביו בדיוק בנושאים אלו.

82. זאת ועוד, הנתבעת אף התרשלה במחדלה כלפי התובע כאשר נמנעה במכוון מלפרסם הבהרה, תיקון או התנצלות לדברים, גם כאשר פנה אליה התובע.

6.ב. הנזק שנגרם לתובע ובקשה לפיצול סעדים

83. כאמור לעיל, האפשרות לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק לפי חוק איסור לשון הרע, אינה שוללת את זכות התובע להוכיח את נזקו.

84. כתוצאה ישירה מדברי הנתבעת ומהיקף תפוצתם החרגי, נגרמה ונגרמת לתובע פגיעה קשה בשמו הטוב, במוניטין שצבר במשך עשרות שנים של שירות ביטחוני וציבורי, במעמדו הציבורי ובאמון הציבור בו.

85. נזקים אלה מתעצמים נוכח עיתוי הפרסום, בסמיכות לבחירות הכלליות, שייערכו בחודש הבא, ובהן התובע מתמודד בראש רשימת "הדמוקרטים" ונוכח סירובה המתמשך של הנתבעת לתקן את דבריה או להתנצל בגינם.

86. יתרה מכך, בעקבות דברי הנתבעת, המסמנים את התובע כבוגד במולדתו, גברו משמעותית האיומים על חייו וביטחונו האישי של התובע, לרבות איומים קונקרטיים על חייו, עליהם קיבל התראה מגורמי מודיעין בימים האחרונים. בנוסף התובע קיבל לאחר הריאיון מכתבי איומים. כמו כן, השיח האלים, המסית והעוין כנגד התובע ברשתות החברתיות התגבר פי כמה. לאור האמור נגרם לתובע נזק ממוני ובלתי ממוני משמעותי, לרבות כאב וסבל, זעזוע, כעס ועוגמת נפש. כמו כן, התובע נאלץ להרחיב ולהעמיק את שירותי האבטחה אותם הוא שוכר ולשאת בעלויות נוספות הנובעות מכך.

87. מאחר שנכון למועד הגשת התביעה טרם התגבשו מלוא נזקיו של התובע ולא ניתן לאמוד את היקפם המלא, מתבקש בית המשפט הנכבד להתיר לתובע לפצל את סעדיו, כך שיוכל לתבוע בעתיד נזקים נוספים שיתגלו או יתגבשו כתוצאה ממעשיה וממחדליה של הנתבעת.

7.ב. סוף דבר

88. לנוכח כל האמור, בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התביעה ולהורות כמבוקש בפרק הסעדים (פרק א.3. לעיל).